

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 3. Vocatio per aduersa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

concupiscentias sine fræno. Et quemadmodum dicitur in libro Machabeo-
rum: *ipatienter eos expectat, ut eos, cum iudicii dies aduenerit, in plenitudine pec-*
catorum punit, acerbioribus multo supplicijs: hac enim conniueti aucta
sunt eorum culpa. Electas vero animas, quæ tanquam eius sponsa in aere-
nis eius palatij sunt mansura, attentioni cura zeloq; tractat; ideoq; cum vi-
det temporales prosperitates eas in suis peccatis detinere, misericorditer
castigans, eas, ut remedium adhibeat, aufert.

§. 3. *Vocatio per aduersa.*

EX his quæ dicta sunt apparere incipit diuinæ prouidentia consilium
ac dispositio in vocandis & excitandis pulsu aduersitatum eis, qui
prosperitatum occasione aures suas obdurabant. Qua dispositione usus est
quondam erga ipsam ciuitatem Ierusalem, figuram videlicet animarû, quæ
cum vitijs suis arctum fœdus inierunt, quæ Ierusalem, ut ait Propheta O-
seas dicebat: *a vadam post amatores meos, qui dant panes mibi, & aquas meas, la-*
nam meam, & linum meum, oleum meum, & potum meum. quasi diceret: volo
seruire idolis gentium, qui mihi fauent; meque magna prosperitate, bono-
rumque temporalium abundantia ditant. & Dominus ad eam; *ecce ego sepiam*
viam tuam spinis, & sepiam eam maceria, ut semitas tuas, etiam tritillimas, non
inuenias. & sequeris amatores tuos, & non apprehendes eos; & queres eos, & non in-
uenies. & tunc dices apud te ipsam: vadam & reuertar ad virum meum priorem:
quia bene mihi erat tunc. Et quia nescisti, quod ego tibi dedisse frumentum, & vinum,
& oleum, & argentum, & aurum, quæ obtulisti Baal. Idcirco conuertar, & sti-
nam frumentum meum, & vinum, & liberabo lanam meam, & linum meum.
quæ operiebant ignominiam tuam. Hæc idea est diuinæ gubernationis, ita mise-
ricordia plenæ, ut tamen nihil Iustitia desideret. Hæc enim ad Deum cla-
mat, ut te bonis spoliât; quæ, ut illi seruires, est largitus: si eis illum offen-
das, eius verò inimico obsequaris. & ipsamet bona ad suum clamant creato-
rem, ob illatam sibi iniuriam: dum eorum usum in alium finem detorques,
quàm fuerint tibi data: iniuriam enim auro infers & argento, quando ex
eis idolum facis, quem tua adoret auaritia; offendis panem & vinum, cum
eisdem idolo tui ventris præstas obsequia; ignominia afficis pretiosas ve-
stes, dignitatem, & honoratum officium, cum eis inanem gloriam, tâquam
Deum colis: ac denique quamcumque creaturam afficis iniuria, quando
pluris eam facis, & plus diligis, quàm ipsum creatoré. Quare, quemadmo-
dum proba & honesta ancilla, cuius herus ea vult abuti, ad Iudicem acce-
dens, petit ab eius potestate liberari, eiusque petitioni datur locus: ita istæ
creaturæ clamant suo modo ad Iustitiam diuinam, petuntq; liberari a vio-
lentiâ & iniuria, quam illis infers. quarum clamor exauditur, ferturque iu-

1. Mach. 0
14.

1 Osea. 2. 5.

Iustitia
querela.

Misericor-
dia reme-
dium.

stissima in te sententia, vt illis spoliens. maxime cum hæc bona, quæ tua ap-
pellas, non tua sint vere, sed DEI, qui hac conditione tibi ad vsu dedit, vt
cum eis illi seruias: quemadmodum Rex aulicis suis portionem, decreta-
que vestes largitur; quibus in ipsius honorem vtantur. Cum igitur tu non
stes pacto & conditioni, qua tibi horum bonorum vsus conceditur: Iustitia
exigit, vt eisdem spolieris. Propterea enim dicit: *sumam frumentum meum, vi-
num, & oleum, & liberabo lanam meam, & linum meum*, auferens tibi hæc bo-
na, quæ eius cum sint; sub tua potestate, quia malè illis vteris, tyrannidè pa-
riuntur. Sed hæc pœna ita est opus Iustitiæ, vt in ingentè misericordiam di-
rigatur: estque flamma procedens ex oculis DEI non iratis, sed beneuolis. &
commiseratione plenis: quia non auferit hæc bona ex odio, sed ex amore. et-
si enim auferat temporalia, id facit, vt tribuat æterna; exiit te lanam & linū
suum, vt gratia & charitate sua te induat; aufert à te vinum corporis, vt pre-
tiosum det vinum sui amoris; sepiit te omni ex parte spinis & laboribus, vt e-
ripiat à tormentis æternis. hoc est enim quod per suum Prophetam dicit: *se-
piam viam tuam spinis tribulationum, & sepiam eam maceria*: obiectis impe-
dimētis, ne has voti compos in rebus huius mundi, quas desiderabas: & ef-
ficiam, vt, quando tibi esset oportunum, semitas tuas non inuenias, quas
peruias tibi fore existimabas, vt ad scopos & fines tuos peruenires. Si vo-
lueris prauas tuas propensionēs sequi, deliciasq; diuitias, & vanos honores
obtinere, omnia à te fugient: nec modū inuenies tua desideria opere explē-
di. omnia eueniēt cōtra id q; cupiebas. vt aduertens, quā malè tibi succedat
per viā eunti vitiorū, in te ipsū reuertaris; & qui stultus eras, pœna fias Sa-
piens, in easque rectius consiliū, dicens: *revertar ad vitū meum priorem, quia
bene erat mihi tunc magis, quàm nunc*; ad DEVM videlicet primū sponsum ani-
mæ tuæ, cui fuit desponsata in Baptismo per Fidem & Charitatem: in cuius
societate & cohabitatione vitam mihi & fuit, & erit quietior, quàm nunc sit.
O felices aduersitates, quæ æternam afferunt quietem! o dulces spinas,
quæ ex corde spinas euellunt peccatorum! o beatam maceriam, quæ
malorū desideriorū areet executionem! o beneuolā diuinæ prouidentia di-
spositionem, quæ ad nostrarū animarum salutē dirigitur, & veluti contrarijs
cuniculis prauas nostras dispositiones, quæ ad nostrā condemnationē ten-
debant, impediunt. Confiteor mi DEVS, te Patrē esse benignissimū, cum ta-
libus me laboribus affligis, cum pungis huiusmodi spinis, tali maceria se-
pis, talia consilia ac dispositiones inis, quibus mea euanescent: permittens,
me in *b filii prodigi* calamitatem incidere, vt ipsa me in tuam *Domum* redire
cogat, à qua rerum temporalium abundantia abduxit.

S. Hieron.
in C. ier. 2.
c. 15.
17.

Ex dictis colligitur, tribulationes & aduersitates esse vocationis diui-
næ instrumenta, ad conuertendos peccatores: efficiunt enim vt interna

DEI

DEI inspirationi, & externæ ministrorum eius prædicationi obaudiant; hæc aduersis impetrando, quod rationes blandæ non potuerunt persuadere. *c. Vexatio enim sola*, ait Isaias, *intellectu dabit auditu*; vt quod auditum est; libenter executioni mandetur. Sic etiã d *Absalon*, cum bis vocari curaret *Ioab*; obsecrans, vt ad se veniret; ille vero venire noluisse; *instit Absalõ seruos suos succedere igni agrum Ioab*, quod cum fecisset; *venit Ioab ad Absalon*, vt de illato sibi damno conquereretur: qua occasione Absalon prolixè cum ed locutus, quicquid ab eo volebat, obtinuit. Eodem ergò modo, cum audire non vis suauem & amicam DEI uocationem; nec ea, quæ per suos Prædicatores tibi significat, beneuolè inuitando ad pœnitentiam; tunc iubet, suas creaturas varijs te calamitatibus affligere: Ignem, vt domos tuas incendat; grandinem, vt vineas & agros destruat; morbum, vt corpus tuum vexet; & e *egrestatem, ac pauperiem, vt ueniat tibi quasi uir armatus*, totamque tuam familiam occupet. vocat te Deus, & tu non vis audire. *Evocat*, vt ait Dauid, *famem super terram*, & super te, & in momento adest, vt fame laborantem te capiat. *g. Implet faciem tuam ignominia, ut sanctum eius nomen queras*; permittit enim te incidere in dedecus aliquod, infamiam, lites, & huiusmodi alias afflictiones: vt ad infinitam eius misericordiam recurras, saltem vt conqueraris de his incommodis. qua occasione quasi per capillos te trahens ad se fusus ad cortuum loquitur; & pœnitentiam impetrat, quam optabat.

§. 4. *Bona ex aduersis.*

SEd quis numerare poterit bona, quæ prouidentia diuina per huiusmodi aduersa in peccatore facit, quibus eum deducit, ad obediendum diuinis ipsius inspirationibus? huius rei quasi ad viuum imago proponitur in Propheta Iona, qui ob difficultatem, quã ipse existimabat fore in exequendo DEI mandato, *a fugiens à facie Domini conscendit nauem, descenditq. ad interiora eius, & dormiebat sopore graui*. In quo proponitur nobis profundus somnus peccatoris Deum fugientis, suisque prauis affectionibus ad infamia quæque, & indigna terræ sese abijcientis. Ipso autem Iona sic dormiente, *missi Dominus ventum magnũ in mare, & facta est tēpestas magna: & nans periclitabatur conteri. & timuerunt nauis. & accessit ad Ionam gubernator, dixitq. ei, quid tu sopore deprimeris? surge, inuoca Deum*. Proprium est enim Prælatorum munus, esse diuinæ Vocationis instrumenta, excitando & impellendo peccatores dormientes; vt attendant, sentiantque tribulationes & aduersitates communes & proprias; quarum causam agnoscant sua esse peccata. Agnouit Iona horrendam illam tempestatem ob sua peccata esse exortam: quæ tamen, et si hanc cognitionem ei attulit, non tamen suffecit, vt ille omninò esset iustificatus: ideoque aliam hac maiore tribulationem ei euenire voluit.

ulerunt enim nauis Ionã, & miserunt in mare. b. preparauit vero Dominus piscem

c. 1/3. 26. 19
d. 2. Reg.
14. 29.

c. Pron. 6. 11.

1/3. 104. 16.

3/3. 82. 17.

I.

1 Ioan. 1. 3

b. Ioan. 2. 1.